

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

"הלואי והיו אנ"ש והתמימים

מִדְּקִדְמִים

בימה לדיון בין התמימים ואנ"ש
להגברת הלימוד והעיון
בשיחות תנש"א-תשנ"ב

גליון כה

דבר מלכות ש"פ תזריע-מצורע תנש"א

ב"ה

תוכן

מקשרים הכל עם משיח / עמ' 6

יומן מרתק מהתוועדות ש"פ תזריע-מצורע תנש"א

מדוע דוקא לימוד? / עמ' 8

הרה"ח שלום יעקב חזן - חבר מערכת 'אוצר החסידים' ועורך 'בית משיח'

כיצד "מגלים" את הדרך? / עמ' 11

הרה"ח מ"מ אקסלרוד - שליח כ"ק אדמו"ר שליט"א מה"מ בקישינב, מולדובה

ספר המתכונים של הגלות / עמ' 14

הרה"ח שמעון וויצהנדלר - ראש ישיבת תות"ל ראשון לציון, אה"ק

יו"ל ע"י מערכת 'מדקדקים'

שע"י תלמידי התמימים בישיבת תות"ל המרכזית

770 - בית משיח

•

יוצא לאור לקראת ש"ק פרשת תזריע-מצורע (בחול"ל) תשע"ח

הגיליון הבא יצא לאור בעז"ה לקראת ש"ק פרשת אחרייךדושים

אנ"ש והתמימים מוזמנים לשלוח הערות ותגובות עד יום שני ח' אייר

לתרומות והקדשות, לתגובות, או להצטרפות לקבלת הקובץ באימייל מדי שבוע:

©medakdekim770@gmail.com • ☎+1(540)358-5152

כמה מילים בפתח העיון בשיחת ש"פ תזו"מ תנש"א

בשבוע שעבר פתח הרבי את סדרת השיחות בהמשך לשיחה הידועה, בהן מבהיר ומפרט את כוונתו במסירת האחריות על הבאת הגאולה, תוך שהוא שולל את קו המחשבה שהבאת הגאולה הינה דבר שמימי ומנותק מחיינו השגרתיים (כפי שהוזכר כאן בגיליון קודם).

מה טוב ומה נעים לראות כיצד בשיחת השבוע, ש"פ תזריע מצורע (ובשבועיים הבאים) ימשיך הרבי ויפתח את המסר: אם בשיחה של שמיני הודגש שהגאולה באה דוקא מתוך מדידות והגבלות הגלות, כעת ירחיב הרבי ויבאר למה זה באמת כך, ולא ייתכן אחרת.

משפט המפתח, החוזר על עצמו בצורה כזו או אחרת כמה פעמים לאורך כל סעיפי השיחה, הוא: "לא ע"י ענין חדש לגמרי, אלא ע"י התגלות ענינו האמיתי".

אסור לנו בשום אופן להסתכל על הגלות כעל רוע וחושך מצד מהותה - וממילא, פתרון הגאולה משמעותו השלכת הגלות על כל הכלול בה אל האשפה, ופתיחת עידן חדש אחר לגמרי על חורבותיו של העולם הישן.

לא ולא - החושך והרוע של הגלות אינו מהותה האמיתית. זהו ענין חיצוני בלבד, המסתיר ומכסה על האמת; והאמת היא - שדוקא בגלות מופיעים האורות הנעלים ביותר!

דוקא מצד מעלתם של אורות אלו מתקשה העולם לקלוט אותם באופן ישיר, וכשהם יורדים לכאן הם מתפרשים בצורה מוזרה, הפכית מהכוונה המקורית. כל שעלינו לעשות הוא לזהות את המקור האמיתי, החיובי, של אורות אלו כך שגם בעולם התחתון שלנו ייקלטו כפי שהם - ואז הופכת אותה גולה עצמה לגאולה.

כשנקלוט את השינוי העצום בתודעה אותו מחדיר לנו הרבי - שהגלות עצמה הופכת להיות גאולה, כאשר רק מגלים את ענינה האמיתי - ישוב ויהדהד במוחנו בעוצמה כפולה ומכופלת המסר משבוע שעבר: דוקא אותו יהודי שנמצא בשיא הגלות, הוא הוא זה שבכוחו להביא את הגאולה.

כי להבאת הגאולה לא נדרשים עבודות מיוחדות, המצאות וחדושים מרעישים - נדרש בסך הכל שינוי קטן בהסתכלות. מהחיצוניות, לפנימיות. רק נלמד עניני גאולה ומשיח, ואז נגלה בכל פרט וענין סביבנו את ענינו האמיתי: גאולה.

דברי הרב

מהתוועדות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

הדגשה מיוחדת בנוגע לסוגיות אודות הגאולה ומשיח צדקנו

אליבא דאמת לא שייכת כלל מציאות בעולם שתנגד לגאולה
העתידה • תיכף ומיד ממש מתגלית האחדות הפשוטה דלמעלה
- בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו תיכף ומיד ממש •
קטעים משיחת ש"פ תזריע-מצורע, ו' אייר, ה'תשנ"א

לאחרונה מדברים בחוזק ("רעדט מען שטאַרק") אודות ביאת משיח צדקנו
עוד יותר מבשנים שעברו, ובוה גופא הודגש במיוחד בזמן האחרון - שכאו"א
מישראל - אנשים, נשים ואפילו טף - יכול, וממילא צריך, לפעול את חלקו
בהבאת הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו בפועל ממש.

. . כלומר: אע"פ שאליבא דאמת לא שייכת כלל מציאות בעולם שתנגד לגאולה
העתידה, שהרי כל הבריאה כולה מהווה הכנה לגאולה - הרי בכדי לגלות ענין זה
בכל הבריאה כולה ישנם כו"כ אופנים, וע"י המלכות נעשה "עקר טורא" (של כל
המנגד דהגלות) בשלימות (ובעומק יותר יש לומר, שע"י המשכת ענין המלכות -
מתגלה, שמלכתחילה אין מציאות דמנגד (ובדרך ממילא "עקר טורא"), וכמו"כ
בנוגע לעבודת האדם בהבאת הגאולה ישנם, כאמור, כו"כ דרכים, עד ל"דרך
ישרה שיבור לו האדם".

ובכללות - הוספה בלימוד התורה, ובמיוחד בפנימיות התורה, שזו נעשית הכנה
קרובה לביאת משיח צדקנו, שיהי' (מלך וגם) רב ומלמד תורה לכל ישראל, שמזה
מובן שלימוד התורה קשור ושייך במיוחד לגאולה האמיתית והשלימה.

ובלימוד התורה גופא - הדגשה מיוחדת בנוגע לסוגיות אודות הגאולה ומשיח
צדקנו שבש"ס וברמב"ם, כסוגיית הגמרא במסכת סנהדרין ובמסכת סוטה

וכיו"ב, ובדורנו זה, שישנם ספרי המפתחות על סדר האותיות על כל מאחז"ל כו' (שניתוספו בדורות ושנים האחרונות) - קל יותר למצוא את המאחז"ל והסוגיות הדנות בעניני משיח וגאולה, ע"י עיון באות מ' - ערך משיח, ובאות ג' - ערך גאולה, וכיו"ב.

ומה טוב - שהלימוד יהי' (גם) בשיעור של רבים מישראל, ובפרט - עשרה מישראל.

וכמו"כ - ע"י ההוספה בקיום המצוות, ובאופן דהידור בזה, החל ממצות הצדקה שמקרבת ומזרות את הגאולה, והחל מקיומה עתה ביום השבת באופנים המותרים והאפשריים בשבת עצמה, נוסף לזה שמפקחין על צרכי ציבור בשבת.

. . וזוכים תיכף ומיד לבנין ביהמ"ק השלישי, ובמיוחד בעמדנו בימי הספירה שאז (כדברי התוס') "ואחר שבירך על הספירה אומר יה"ר שיבנה וכו'", ועד לסיום היה"ר ב"ותן חלקנו בתורתך", והיינו שאין צורך אפילו לברור את ה"דרך ישרה" ("שיבור לו האדם") משום שכבר נברר לכאו"א חלקו בתורה.

ומזה ממשיכים אח"כ בהמשך התפילה, עד לסיומה ב"אך צדיקים יודו לשמך ישבו ישרים את פניך" דקאי על הגאולה השלימה, ועוד לפני"ז אומרים "והי' ה' למלך על כל הארץ ביום ההוא יהי' ה' אחד ושמו אחד", וזוכים לזה - לא כפי שאומרים בפסוק "יהי'" לשון עתיד, אלא תיכף ומיד ממש מתגלית האחדות הפשוטה דלמעלה - בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו תיכף ומיד ממש.

נזכרים ונעשים

יומן מזמן אמירת השיחה בבית חינו

מ'האלט אין מקשר זיין אלץ מיט משיח

בשעה 1:45 לערך נכנס כ"ק אדמו"ר שליט"א להתוועדות כשהקהל מנגן בחזק את הניגון "עד מתי". אחרי שבירך בופה"ג, המשיכו שוב את הניגון, וכאן הי' מחזה נפלא שקשה לתארו: כ"ק אדמו"ר שליט"א התחיל לעודד בידו האחת באופן מפליא - בתנועות סיבוביות למעלה מראשו הק', ומחזה זה נמשך משך זמן כשלפתע התחיל כ"ק אדמו"ר שליט"א להניף את שתי ידיו הק' בכחמש"שש תנועות בבת אחת, ועשה זאת פעמיים (כשמרים את עצמו קצת ממקומו).

את שיחה א' פתח כ"ק אדמו"ר שליט"א במילים: "מ'האלט אין מקשר זיין אלץ מיט משיח" [= מקשרים הכל עם משיח].

אחרי שיחה זו ניגנו "שישו ושמחו בשמחת הגאולה" למשך זמן רב, וכ"ק אדמו"ר שליט"א עודד בחזק מפעם לפעם בידי הק' לסירוגין לכל הכיוונים כשמרים את עצמו מכיסאו, והקהל כולו שעמד בהתרגשות ניגן הלוך וגובר בחזק יותר ויותר, ובפרט במילים "הנה הנה משיח בא". כמו"כ ניגן כ"ק אדמו"ר שליט"א מפעם לפעם עם הקהל.

את שיחה ב' פתח כ"ק אדמו"ר שליט"א במילים: "לעצטנס רעדט מען שטאַרק וועגן משיח און אז מ'זאַל טאַן וועגן דעם דורך אנשים, נשים וטף" [= לאחרונה מדברים חזק אודות משיח, ושיפעלו בזה ע"י אנשים נשים וטף]. אחרי שיחה זו ניגנו את הניגון של "לכתחילה אריבער", ומיד עודד כ"ק אדמו"ר שליט"א בידו הק' בעוז ולכל הכיוונים, ועל התנועה הידועה חזרו י"א פעמים כשמניף את ידו הימנית הק'.

בשיחה ג' היתה הוראה מיוחדת במעשה בפועל, בהמשך להמדובר בשיחה ב' אודות הוספה בלימוד התורה, ובמיוחד בפנימיות התורה - קביעת עיתים רבים

משקה זה יחולק
בכל המטות
והוועדים הקשורים
עם ביאתו
והתגלותו של
המשיח, בקשר
עם התגלותו
והכתרתו של כ"ק
אדמו"ר שליט"א
למלך המשיח!

ללימוד בעניני גאולה ומשיח. אחרי שיחה זו ניגנו
"כי אלקים יושיע ציון", וכ"ק אדמו"ר שליט"א
עודד בידו הק' בחוזק לכל הכיוונים.

בשיחה ד' דיבר אודות כך שספירת העומר של כל
שבת (בקביעות שנה זו) היא בספירת המלכות.
אחרי שיחה זו העמיד הריל"ג 12 קנקנים של
משקה. בסיום החלוקה ניגשה ממלייתו של ר' דוד
נחשון והוא בכללם כדי לקבל משקה. כ"ק אדמו"ר
שליט"א מזג לר' דוד נחשון ולר' אברהם שי' טאוב
משקה (כחצי כוס - יותר מהרגיל), אח"כ פנה
לריל"ג בהציעו על ר' שמרי' שי' הראל ושאל
האם הוא גם איתם, ומזג גם לו.

נהי' שקט דממה ב-770; כל הציבור המתין לזה והי' מתח רציני באויר. ר' דוד
נחשון הכריז באומרו: "משקה זה יחולק בכל המטות והוועדים הקשורים עם
ביאתו והתגלותו של המשיח, בקשר עם התגלותו והכתרתו של כ"ק אדמו"ר
שליט"א למלך המשיח! וזאת בקשר עם זה שכבר פסקו הבת-דינים שהרבי צריך
להתגלות ולכן יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!", ואחריו שאג
כל הקהל בקריאת "יחי!".

כ"ק אדמו"ר שליט"א ישב בהרכנת הראש והנהן בראשו הק' בשעת מעשה, וכמו"כ
בעת שהכריז היו פני כ"ק אדמו"ר שליט"א לימינו וחיך קצת. הנ"ל הכריז עוד
שתי פעמים כנ"ל כשכל הקהל שואג אחריו, ואחרי הפעם השלישית הכריז הקהל
"יחי, יחי, יחי יחי יחי!" (כמו שהילדים עושים אחרי הפסוקים) והמשיכו לשיר "יחי
אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד" (בניגון של "חיילי אדוננו"). כ"ק
אדמו"ר שליט"א עודד בידו הק' פ"א, וטעם מה"מוזנות".

אח"כ התחיל כ"ק אדמו"ר שליט"א לנגן את ניגון ההקפות לאביו הרלווי"צ ז"ל,
ועודד בידו הק'. לאחר מכן סימן לחזן ר' משה שי' טלישבסקי לנגן "יה"ר . .
שיבנה", ועודד בידו הק'. אח"כ התחיל כ"ק אדמו"ר שליט"א לנגן "ניעט ניעט
ניקאָוּאַ", ועודד בידו הק' מאוד בחוזק לכל הכיוונים.

באמצע הניגון פתח את סידורו עבור אמירת ברכה אחרונה, ואח"כ הזכיר אודות
אמירתה. ההתוועדות הסתיימה בשעה 3:20 לערך.

(מתוך דברי משיח תנש"א ח"ג, באדיבות "המכון להפצת תורתו של משיח")

להיות

רבנים ומשפיעים מדברים
ומתוועדים על הבכ"ש שבשיחה

מדוע דווקא לימוד?

הרה"ח **שלום יעקב חזן** - חבר מערכת 'אוצר החסידים' ועורך 'בית משיח'

במשך השנים תמיד ידעו שכדי להביא את משיח, העניין העיקרי בו צריכים לפעול הוא קיום המצוות ובפרט מצוות צדקה.

דבר זה מובן גם מהביאור בתניא (פרק ל"ז) אודות דירה בתחתונים, ובעיקר, רואים זאת בחוש מהנהגתו של כ"ק אד"ש שבמשך השנים מכין את העולם לביאת המשיח ע"י מבצעי המצוות, וכן בחלוקת דולרים לצדקה כמארז"ל "גדולה צדקה שמקרבת את הגאולה", תמיד ניכר שהכנת העולם לגאולה היא בעיקר ע"י קיום מצוות (אף שכמובן לומדים תורה וכו' אך הכנת העולם לגאולה זהו ע"י מצוות דווקא).

ע"י מה מביאים את משיח?

אך בשיחת הדבר מלכות של פרשת תזריע מצורע, כ"ק אד"ש מה"מ אומר ש"הדרך הישרה לפעול התגלות וביאת המשיח" היא ע"י "לימוד התורה בעניני משיח וגאולה". ורואים בפירוש שהדגש העיקרי הוא על לימוד התורה, וגם כשמדובר על נתינת צדקה אומר אד"ש "וכדאי נכון לקשר ההוספה בצדקה עם ההוספה בתורה בעניני משיח וגאולה" - גם את זה מקשר ללימוד התורה.

כאשר מדובר על
הבאת הגאולה
באופן כללי, זה
נעשה ע"י קיום
מצוות. אך כאשר
מדובר על הבאת
המשיח - כאן
דרוש לימוד תורה
דוקא, שכן דוקא
לימוד התורה הוא
זה שמביא וממשיך
את מלך המשיח

עד"ז בדבר מלכות ש"פ חיי שרה, שמדבר אודות
הכנת העולם לקבלת פני משיח אומר שזה נעשה
ע"י השליח "שהוא מסביר את ענינו של משיח
כמבואר בתורה שבכתב ובתורה שבע"פ", וגם פה
רואים שהדגש הוא על לימוד התורה יותר מאשר
קיום מצוות.

וא"כ יש להבין, מדוע פתאום ישנה הדגשה דווקא
על לימוד התורה?

לימוד כדי להתקשר עם המלך

הדבר יובן ובהקדים: בשיחת ש"פ שופטים תש"נ
מבאר אד"ש את הענין של המלך בשדה בחודש
אלול. ומסביר שיש ב' עבודות (א) להכין את השדה
לבא המלך (וב) להביא את המלך לשדה, בכל
השנה עסוקים בעיקר בהכנת השדה, ובחודש אלול
עסוקים בעיקר בהבאת המלך לשדה.

וענין זה של הבאת המלך לשדה נעשה בעיקר ע"י לימוד התורה, שכן עבודת
התפילה ענינה העלאה מלמטה, ואילו לימוד התורה ענינו המשכה מלמעלה
למטה, וכשרוצים להביא ולהמשיך את המלך לשדה יש לעשות זאת דוקא ע"י
לימוד תורה שענינו המשכה. עיי"ש באריכות.

שבועיים לאחר מכן בש"פ תבוא הסביר אד"ש, שבענין של לימוד התורה כדי
להביא את המלך לשדה, ישנה הדגשה על ההתקשרות שבלמוד התורה, דהיינו
שהלימוד הוא בעיקר בפנימיות התורה שעל ידה נעשית ההתקשרות עם הקב"ה.

משיח או גאולה?

כעת יובן מדוע ישנה הדגשה דווקא על לימוד התורה, בשיחה זו (וכן בד"מ חיי
שרה) מדובר על הבאת המשיח, זהו הביטוי בכל מהלך השיחה, וכאשר מדובר על
הבאת המשיח עיקר הדגש הוא דווקא על לימוד התורה.

דהיינו, כאשר מדובר על הבאת הגאולה באופן כללי, זה נעשה ע"י קיום מצוות
המזככות את העולם ומכינות אותו להיות דירה לקב"ה.

אך כאשר מדובר על הבאת המשיח - הגואל הפועל את הגאולה, כאן דרוש לימוד
תורה דוקא, שכן דוקא לימוד התורה שענינו המשכה מלמעלה למטה הוא זה

לימוד תורה
בעניני משיח
וגאולה פועל את
הקשר שלנו עם
משיח בצורה
חזקה ועמוקה
יותר מאשר לימוד
תורה באופן כללי,
שכן שכשלומדמים
בתורתו של משיח -
מדגישים ומחזקים
את ההתקשרות
הישירה שלנו אליו

שמביא וממשיך את מלך המשיח. וכדברי אד"ש
בשיחות הנ"ל, בלימוד זה עיקר ההדגשה הוא על
ההתקשרות למלך המשיח.

זהו גם כן הטעם לכך שבשיחה מדגיש הרבי שיש
ללמוד "מאמרים ולקוטי שיחות של נשיא דורנו"
שכן לימוד זה פועל את ההתקשרות בינינו לרבי,
ומביא את המשיח.

מענין לציין, שגם בהדרן על הרמב"ם תשמ"ו
מדבר אד"ש אודות ענינו של משיח עצמו שהוא
החידוש העיקרי בתהליך הגאולה, ומסביר שם
שכהכנה לזה בזמן הגלות נדרש לימוד תורה לשמה
(עיי"ש בארוכה). וגם בזה רואים בבירור שההכנה
להתגלותו של משיח היא דווקא ע"י לימוד התורה.

לימוד בעניני הגאולה

ראוי להדגיש שבדבר מלכות של השבוע כ"ק
אד"ש מדבר לא רק על למוד התורה באופן כללי אלא על לימוד תורה בעניני
גאולה ומשיח בפרט, ובמיוחד ב"לקוטי שיחות של נשיא דורנו", ומסביר שדווקא
זוהי הדרך הישירה להביא את משיח.

וניתן לומר (מלבד ההסבר על כך בשיחה), שלימוד תורה בעניני משיח וגאולה
פועל את הקשר שלנו עם משיח בצורה חזקה ועמוקה יותר מאשר לימוד תורה
באופן כללי, שכן שכשלומדמים בתורתו של משיח, ובמיוחד על עניינים הקשורים
למשיח, לביאתו ולגאולה שהוא פועל - מדגישים ומחזקים את ההתקשרות
הישירה שלנו אליו.

כידוע, לאחר השיחה הידועה בכ"ח ניסן תנש"א, שאל הרב חיים גוטניק את
כ"ק אד"ש מהי כוונתו בשיחה הידועה, ואד"ש הפנה אותו לשיחה זו. ומזה מובן
שכוונת כ"ק אד"ש בשיחה הידועה היא לימוד עניני גאולה ומשיח.

ומזה ניתן להבין מהו גודל החיות וה'קאך' שצריך להיות בלימוד עניני גאולה
ומשיח מתוך ידיעה ברורה שדבר זה יביא להתגלותו המושלמת של כ"ק אד"ש
מה"מ בגאולה האמיתית והשלימה.

כיצד "מגלים" את הדרך?

הרב מ"מ אקסלרוד - שליח כ"ק אדמו"ר שליט"א מלך המשיח, מולדובה

כאשר ניגשים ללמוד את שיחת ה'דבר מלכות' של שבוע זה, המפורסמת בכך שבה נתן והורה הרבי שליט"א מלך המשיח, מהי ה'דרך הישרה' לפעול את הגאולה - לימוד עניני גאולה ומשיח. כדאי מאד להתבונן במאורעות שקרו בזמן אמירת השיחה, היות שמאורעות אלו מוסיפים ומאירים נקודות חשובות שלא תמיד רואים בהסתכלות ראשונית בשיחה.

[נקודה זו כדאי להעיר ולהאיר, בנוגע לכל שיחות הד"מ, שכאשר יודעים את המאורעות שקרו בזמן אמירת השיחות, זה נותן חיות חדשה והבנה בהירה בשיחות מופלאות אלו.]

שיחה זו הגיעה לאחרי שעבר שבוע ויומיים מאז כ"ח ניסן, לאחרי שהרבי שליט"א מלך המשיח הטיל את ה"פצצה": "אני את שלי עשיתי ומכאן ולהבא תעשו אתם כל אשר ביכולתכם".

שבת פרשת שמיני הייתה יום וחצי לאחר אמירת השיחה, כך שלא נעשה איזה משהו מיוחד עד אז. משא"כ בשבוע שחלף עד לשבת פר' תזו"מ, שבזמן זה כבר החלו יותר ויותר להתבהר הדברים.

במוצ"ש פר' שמיני נערכה האסיפה המפורסמת בכפר-חב"ד, שאחד הדברים המרכזיים שיצאו ממנה, היה פסקי-הדין מאת הרבנים, אודות זה שכ"ק אד"ש הוא מלך המשיח. בשבוע שלאחר מכן, הפס"ד הוגש לרבי שקיבלו בחיוב ומאור פנים, מאות חתימות על "קבלת המלכות" הוגשו לרבי והמענות החיוביות של הרבי עוררו הדים בין החסידים.

לשיא הגיעו הדברים, כאשר בעת התוועדות כ"ק אד"ש בשבת פר' תזו"מ, הוכרזה לראשונה בפני הרבי שליט"א מלך המשיח ההכרזה: "יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד".

הרבי מגלה את הדרך...

אירועים אלו של 'קבלת מלכותו' של הרבי, יכולים לתת לנו תשובה על השנינו כביכול שקורה בשיחת הד"מ של שבוע זה:

בימים שלאחרי שיחת כ"ח ניסן, ניסו הרבה חסידים 'להוציא' מהרבי מה בדיוק נדרש מאתנו כעת? מה עלינו לעשות בכדי להביא את הגאולה? המפורסם שבהם הינו הר' חיים גוטניק שכתב מכתב ארוך ומרגש לכ"ק אד"ש, בו הוא שואל "מה נדרש מאתנו בזמן זה"? ומתחייב לעשות מה שורה הרבי.

בניגוד לכל נסיונות אלו, הרבי לא עונה תשובה ברורה, ושולח את החסידים "לטכס עצה" ולחשוב לבד מה ניתן לעשות. והרבי מבהיר שוב ושוב: כעת האחריות מוטלת עליכם, אין מה לנסות להעביר אלי את הענין בחזרה, זהו תפקידכם ותחשבו בעצמכם מה אתם יכולים לפעול!

והנה בשיחת הד"מ של שבוע זה, באופן מפתיע לכאורה "מגלה" לנו הרבי בשפה הכי ברורה מהי הדרך הישרה להבאת הגאולה - לימוד עניני גאולה ומשיח.

ולכאורה מה פתאום הרבי, 'שוב' מורה לנו באצבע מה אנו צריכים לעשות?

הראש "צריך" את הרגליים

אלא שאולי ניתן לומר, שכאשר הרבי רואה שהחסידים "קולטים את המסר", ואכן יושבים ומטכסים עצה ומזיזים ענינים בפועל. הרבי גם נותן לנו "שלב נוסף" קדימה!

כלומר: כאשר חסידים פועלים בענין "קבלת המלכות", הן בענין ההחתמות והן בענין הפס"ד והכרות הקודש. ובוה מראים הם, שאכן העם פועל מצד עצמו ומאמין בדברי המלך. הרבי לא רק 'מקבל' את זה, ונותן "אור ירוק" - כמו כל המענות המפורסמים בענין זה, אלא גם נותן את השלב הבא ומגלה לנו כיצד מתקדמים ומביאים את הגאולה בפועל.

דוגמא לזה ניתן לראות, מהשיחה המפורסמת של ש"פ שמיני תשח"י. הרבי מספר שם את הסיפור אודות תלמידי האריז"ל, שכאשר האריז"ל שאל אותם בערב שבת, אם הם מוכנים לבוא לעשות את השבת בירושלים, אזי חלק מהתלמידים אמרו שהם צריכים לשאול את נשותיהם. כששמע זאת האריז"ל, הצטער מאד ואמר להם שאם הם היו מוכנים לבוא אתו מיד, היה בא משיח.

שואל הרבי שליט"א: אם אכן הייתה זו עת-רצון לביאת משיח, מדוע לא לקח אותם האריז"ל בעל כורחם? והרבי מסביר, שבכדי להביא את הגאולה היה

צריך את האמונה של התלמידים בדברי האריז"ל, ובלעדי זה לא ניתן להביא את הגאולה. ומזה לומד הרבי שליט"א מלך המשיח הוראה אלינו, שבכדי להביא את משיח צריך אמונה ובטחון בדברי נשיא הדור, והתמסרות להוראותיו בלי פקפוק ועל-ידי זה מביאים את הגאולה.

ושוב, ניתן לראות במוחש גם בזמננו, שכאשר החסידים החלו לפעול ביוזמתם בענין של "קבלת המלכות" וכו', ומראים את התמסרותם והתקשרותם לנשיא הדור, אזי זה פועל שהרבי מראה את הדרך.

"אנן חסידים נענה אבתרייהו"

התייחסות מפורשת ומפליאה לענין זה של "קבלת המלכות", ניתן לראות בשיחה עצמה בהערה 67. הרבי מביא את דברי הגמרא במסכת סנהדרין: "דברי רב שילא אמרי שילה שמו . . דברי רב ינאי אמרי ינון שמו וכו'", ממנה רואים שבכל הדורות התלמידים דיברו והסבירו שרבים הוא המשיח.

ומוסיף הרבי שליט"א מלך המשיח: "ואנן (חסידים) נעני' אבתרייהו (בנוגע לרבותינו נשיאינו, ובפרט כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו) - יוסף שמו, שנאמר "יוסיף אדני שנית ידו גו' ואסף נדחי ישראל גו'", יצחק שמו, שנאמר "אזי ימלא שחוק פיננו".

כלומר במילים הכי ברורות, מורה לנו הרבי שליט"א שאנו צריכים ללמוד מאותם תלמידים, ולהורות באצבע מיהו מלך המשיח - הרבי שליט"א!

מה רוצים ממנו?

ההוראה הברורה שכל אחד יכול ללמוד מהאמור לעיל:

נוסף על לימוד גאולה ומשיח באופן אישי או ברכים וכו', הרבי דורש מאתנו ומכל אחד באופן אישי - "לשבור את הראש" מה עוד אנחנו יכולים להוסיף ולעשות להבאת הגאולה.

וכאשר מתנהגים באופן כזה, הרבי מחייך ומעודד ונותן "אור ירוק", וכל מה שצריך בעבודה האישית ועוד והוא העיקר שהרבי שליט"א מלך המשיח מתגלה וגואל את כולנו בגאולת עולמים!

הרבי מבהיר
שוב ושוב: כעת
האחריות מוטלת
עליכם, אין מה
לנסות להעביר
אלי את הענין
בחזרה, זהו
תפקידכם ותחשבו
בעצמכם מה
אתם יכולים לפעול!

ספר המתכונים של הגלות

הרה"ח שמעון וייצהנדלר - ראש ישיבת תות"ל ראשון לציון, אה"ק

בכ"ח ניסן תנש"א אמר הרבי שליט"א מלך המשיח את 'השיחה הידועה' שנקודתה "אני את שלי עשיתי", מעכשיו האחריות להבאת המשיח מוטלת על כל אחד מהחסידים. בשבת הסמוכה פרשת שמיני המשיך הרבי להבהיר בנקודתיות, כי כל אחד ואחד הוא ה'אחראי' להבאת הגאולה!

ומיד שבוע אחר כך ב'חזקה' של שיחות - תז"מ-אח"ק-אמור, החל הרבי שליט"א לבשר את "בשורת הגולה". 'דבר מלכות' תזריע-מצורע, אחריי-קדושים ואמור - הם בעצם 'המשך' אחד של שיחות, המסבירות-מבשרות בצורה יסודית ועמוקה את ענינה של ה'גלות'. רק כך הקרקע היתה מוכשרת בדבר מלכות בלק להמשיך ל'בשורת הגאולה' ב'המשך' שיחות עד סיום חורף תשנ"ב.

אולם דומה כי מכל אותן 'בשורת הגולה-שיחות' מתייחד לו 'דבר מלכות' תזריע מצורע' בכך שהוא היחיד שחושף בפנינו את 'המרכיבי הבסיסי' של הגולה. התמימים מכירים ברובם את ה'ליקוט' האהוב (כשם שאי אפשר לאש ומים לשרות יחד, כך אי אפשר שתהיה אהבה ל'ליקוטים' ואהבה לעניני העולם יחד...) של וארא חלק ט"ז, בו מסביר הרבי שליט"א בעומק אורך ורוחב את המחלוקת בהגדה של פסח כמה מכות היו למצרים. והמסקנה שם כי כדי 'לחדור' ל'מצרים' לא מספיק להכות את 'המוצר הסופי' של המצרים, אלא לפרק לחלקיקים את מרכיבי היסוד של כל נקודה מצרית ורק כך אפשר לצאת ל'גאולה'.

זה בדיוק מה שהרבי שליט"א עושה ב'דבר מלכות תזריע מצורע' הוא 'מפרק' את ה'גולה' ומגלה לנו את מרכיבי היסוד שלה ורק כך ניתן 'לצאת ממנה'! אי אפשר להבין מהי גאולה, ללא הבנה יסודית ב'גולה'. גם אי אפשר לרצות משיח ולצעוק 'עד מתי' - כשלא מבינים מהי ה'בעיה' בגלות. רוב דברי חז"ל בגמרא ובמדרשים, וכן דברי הראשונים והאחרונים - עוסקים בעיקר ב'גולה'

הנגלית, ב'מוצר הסופי', בתזו"מ תנש"א חושף הרבי שליט"א את מרכיבי היסוד. וזאת בכדי שנוכל להכניס בה בסופו של דבר את ה'אלף' של 'בשורת הגאולה'.

המרכיבים של הגלות

מספרים משל על אחד שהכין עוגה, והיא לא ממש יצאה טוב. כששאלו אותו על כך, השיב שהוא תמה מאד - שהרי הוא שם בה רק מרכיבים טובים ואיכותיים. השואלים ענו לו בחזרה, שהמרכיבים הם אכן טובים, אבל יש דרך להכין אותם - אם שמים למשל הרבה מידי ביצים, העוגה לא יכולה לצאת מוצלחת...

במבט ראשון אצלנו, הגלות היא דבר גרוע ביותר - רוע, מלחמות, ישות, כעס, שנאה, תאוה וכו' וכו'. אך 'דבר מלכות תזו"מ תנש"א' בהסתכלות הפנימית והאמיתית שלו, מגלה לנו שהענין הוא הרבה מעבר לכך:

'מרכיבי הבסיס' של ה'גולה' הנוראה והדוחה הלזו הם בעצם דברים הכי נפלאים "אורות עליונים", כלשון אדה"ז, היא נוצרה מה'מרכיבים' הטובים והמעולים ביותר - 'אורות דתוהו', דרגות עליונות ביותר בקדושה. אך דווקא בגלל עליונותם הגבוהה, כשירדו ובאו למטה ובאופן מסויים - הייתה בעיה בקבלתם, ולכן נוצרו בסוף כדבר הנראה ממש גרוע, 'גלות'.

לכן יש לדעת, כי גם בשעת ירידתם וב'מוצר הסופי' שלהם, הם כמו הצרעת שהיא רק 'בעור בשרו' - בחיצוניות ובנגיעה בלבד, כי הם נשארו הדרגות הנעלות ביותר. גם כשמצדינו הגלות היא דבר המפריע לכל דבר, זה לא משנה את אמיתת הענינים - שהם אורות קדושים בעלי עוצמה חזקה, שרק בחיצוניות לא רואים את מצבם האמיתי.

הלימוד מגלה את האמת

וזה בדיוק הענין והביאור בדבר מלכות השבועי: 'להבין ענין הגלות! בכדי שנדע איך 'לשנות את צורת המרכיבים' ולהביא איתם את הגאולה.

זה בדיוק מה שהרבי שליט"א עושה ב'דבר מלכות תזריע מצורע' הוא 'מפרק' את ה'גולה' ומגלה לנו את מרכיבי היסוד שלה ורק כך ניתן 'לצאת ממנה!'

כאשר נלמד
'בלקוטי שיחות של'
נשיא דורנו -
תהיה מושללת
החיצוניות הכוזבת,
ותתגלה במלא
עוצמתה - הגאולה
השלימה.

יתירה מזו, בדבר מלכות זה מגלה הרבי שליט"א כי הפיתרון 'להיפטר' מחיצוניות זו, ולהגיע ל'גאולה' היא אכן עצם הלימוד על מרכיבי הגולה הלזו. כאשר נלמד 'בלקוטי שיחות של נשיא דורנו' [ולהעיר כי הדבר מלכות שהרבי שליט"א חילק בט"ו אייר תנש"א היווה חיבור מופלא בין 'דבר מלכות' ל'לקוטי שיחות' שהרי תחת הכותרת 'דבר מלכות' הסתתרו ארבעה 'ליקוטים' גאולתיים!] נדע את אמיתית ענינה - תהיה מושללת החיצוניות הכוזבת, ותתגלה במלא עוצמתה אמיתית ענינה - הגאולה האמיתית והשלימה.

זהו בעצם כל 'ענינה של תורת החסידות' - לגלות את 'מרכיבי הבסיס' של כל העולם הזה. וזו המשמעות הפשוטה גם בלקוטי תורה על הנגעים, אך בתורתו של משיח שליט"א, ובמיוחד ב'אבן שבכתר המלך' שזה ה'דבר מלכות' - הכל מכון ל'משיח וגאולה': הגלות היא בעצם טוב וקדושה שמובילה לגאולה.

ולכן כאשר נלמד בעיון וברצינות את אותם הענינים - פועלים ב'כח התורה' את הגילוי: את אותם אורות עליונים גבוהים שהכרנו בתור גלות קשה וכואבת - הופכים בבת אחת לגאולה זוהרת ומאירה.

המתכון לצאת מה'גלות פנימי'

זוהי גם נקודה הנוגעת למעשה בפועל בחיי היום יום: לכל אחד מאתנו יש לפעמים הרגשה ש'לא נוח לו' במקום והזמן בו הוא נמצא - הוא היה מעדיף להיות בארץ אחרת, בישיבה אחרת, בזמן יותר נוח, או להחליף נושא בלימוד מנגלה לחסידות, ללכת למבצעים וכו' וכו'. הוא ב'גולה' ב'סדר עיונא'/שיעור כללי/מבצעים וכד'. הוא בטוח כי ברגע שהוא ילמד במקום בכא קמא - רמב"ם יומי, במקום בישיבה זו הוא יעבור למסגרת שליחותית אחרת וישנה אווירה הוא ממש ייגאל... מגיע וזועק לו אבינו אוהבנו מלכנו משיחנו שליט"א - ניין! תגאל את ה'גולה' עצמה!

ה'בעיה' היא משהו פנימי שלא מסודר, ולכן גם כאשר נחליף מקום וזמן, עדיין זה לא יסתדר... רק כאשר נכיר בעובדה הפנימית וברצון העמוק שבתוכנו כתמימים וחיילי בית דוד, ונעבוד כיצד לסדרם נכון - נגלה את הטוב והאמת שישנם בכל עניני הגלות, נגלה את הגאולה המושלמת והאמתית ונצא מ'הגלות פנימית בעניני עבודת השם', ותיכף ומיד ממש!

בענין העבודה להבאת הגאולה

בלקו"ש שיחה לפר' קדושים, מבאר כ"ק אד"ש שבשכיל הבאת הגאולה אין להסתפק בקיום תומ"צ, אלא צריך גם עבודה של "קדש עצמך במותר לך" - היינו עבודה גם בעניני הרשות שדווקא עבודה זו פועלת המשכת העצמות, מכיוון שבקיום תומ"צ יכול להיות הרגשת מציאות עצמו, ודווקא העבודה באופן של "קדש עצמך" שהאדם מתנתק לגמרי ממציאותו מהגוף, נרגשת אצלו נשמתו, וכך נפעלת המשכת העצמות המביא לגאולה האמיתית והשלימה.

וזלה"ק: "יתר ע"כ מוסבר בתורת החסידות שהעבודה של קדש עצמך וכ"ו תביא את הגאולה העתידה ולימוד התורה וקיום המצוות וההמנעות מדברים האסורים אינם מספיקים כדי להמשיך את הגאולה העתידה. ודרוש גם קדש עצמך כו". עכלה"ק.

ולכאורה צריכים להבין: בשיחת הדבר-מלכות השבועי משמע להיפך, שמבאר שלא תנועת היציאה והבדלה מהגוף כ"א אדרבה חיבור ב' הענינים דעליון ותחתון היא ה"דרך ישרה" לפעול את הגאולה. כיון שדווקא תפארת, היינו לימוד התורה היא זו שתגלה את הגאולה בעולם ע"י הסרת ההעלם שבגלות!?

ונראה לישב בדא"פ שיש לחלק בין התומ"צ שהרבי מדבר עליו בח"א ששם החידוש הוא ש"קדש עצמך" כו' הוא חלק בלתי נפרד מהבאת הגאולה (ואינו חלק מקיום תומ"צ).

אך בשיחת הדבר-מלכות קאי לבאר בעיקר את העובה כעת לאחר ש"נסתימה עבודת הבריורים", ממילא עיקר העבודה היא בלימוד התורה (באופן פנימי יותר ממה שמוזכר בלקו"ש ח"א), בכדי לגלות ולהסיר את ההעלם על הגאולה, היינו שזוהו עבודה פנימית ונעלית יותר מלימוד התורה 'סתם' אלא בתור לימוד לגילוי הגאולה כפי שכ"ק אד"ש ממשיך לבאר בנוגע למלכות שבתפארת.

(1 אותיות זח, עמ' 257 ואילך.

ז"א זה לא שנתבטל העבודה של "קדש עצמך כו' אלא ש"עיקר העבודה" כרגע - לאחר שנסתיימה עבודת הבירורים היא בלימוד התורה - ובפרט בעניני משיח והגאולה.

הת' מנחם יוסף שמחה שי' ישראל
ק"ש"ק תות"ל אור-יהודה, ארה"ק

חטא בני אהרן - "רצוא" ללא "שוב"

בס"ח בשיחת הדבר-מלכות השבועי מקשר כ"ק אד"ש את הביאור בחיבור הפרשיות "תזריע-מצורע" עם הפרשיות הבאות "אחרי-קדושים" שם מסופר אודות חטאם של בני-אהרן "בקרבכם לפני ה' וימותו", שכמבואר בחסידות היה זה רצוא ללא שוב עיי"ש.

ולפי דבריו הק' אולי ניתן לבאר את המחלוקת בסבת מיתת בני-אהרן ובהקדים: נאמר בבניא² "הלא כה דברי כאש נאם ה'", ומכאן מבארת הגמ'³ שאכן כל דברי תורה משולים לאש, וזוהי הסיבה ש"אין דברי תורה מקבלין טומאה" וכו'.

והנה, כסיבת מיתת בני אהרן מצינו מחלוקת: א' אמר שהיה זה על שנכנסו שתויי יין למקדש (וע"פ פנימיות ה"ז רצוא ללא שוב") ודעה ב' שמתו בגלל שהורו "הלכה בפני משה רבן".

ולכאורה צריך להבין לפי הדעה הב' איך יתיישב פשט הפסוק שחטאם היה שהקריבו "אש זרה לפני ה'"? ולפי דבריו הק' בשיחה שחטאם של בני אהרן היה רצוא ללא שוב ונוקט זה בפשיטות, ניתן לומר, שגם לדעה הב' היה זה חטאם. שכמובא לעיל שהתורה נמשלה לאש, וברגע שהורו הלכה בפני רבן הרי שאש זו הייתה "זרה" ולא כפי הכוונה העליונה. והנה כמובן התבוננות והשגה באלוקות גם כלולה ב"אש" התורה. וכאשר ה"רצוא" בלי "שוב" זה אמנם אש אבל היא "זרה" והיינו "אשר לא צוה אותם" שהרי התכלית "דירה בתחתונים" דוקא.

למעלה מהכלי - לתוך הכלי

בשיחת הדבר מלכות השבועי (ס"ט) מבאר כ"ק אד"ש שהדרך הישרה לפעול התגלות וביאת משיח הינה לימוד התורה בעניני משיח וגאולה. ומבאר זאת ע"פ הידוע שבמשיח יש ב' ענינים "רב" ו"מלך", ובלימוד הנ"ל מודגש החיבור

(2) ירמיה כג, כט.

(3) ראה ברכות כב, א. וש"נ.

בין ב' העניינים, וזלה"ק: "ויש לומר, שצירוף שניהם (מלך ורב, מקיף ופנימי) יחדיו מורה שגם האורות עליונים שלמעלה מהתלבשות בכלים (כ"א באופן מקיף בלבד) נמשכים ומתגלים בכלים (באופן פנימי), בכח התורה ("תפארת")."

ובסעיף הבא (ס"י) בשיחה מקשר זאת כ"ק אד"ש לתוכן ב' אייר שחל בשבוע של אמירת השיחה: "והכח לחברם יחד הוא מצד דרגא הכי נעלית שלמעלה משניהם - כמודגש בהספירה דב' אייר (היום הראשון מהימים הפרטיים דחודש אייר, לאחר ראש חודש שכולל כל ימי החודש) - "תפארת שבתפארת", שעל ידה נעשה חיבור ב' התנועות דרצוא (אורות עליונים) ושוב (בכלים)."

והיוצא מהנ"ל שבכדי לפעול ב"כלים" צריך לבוא עם תנועה שהיא למעלה מהכלי ורק כך אפשר לשנותו ולהוציאו מההגבלה. ובעניינינו: בכדי להביא לעולם את הגאולה צריך לבוא בכח התורה וכו'.

וכמודגש גם בהע' 18 בשיחה: "ומודגש גם בדרכו של אדמו"ר מהר"ש - שב' אייר ("תפארת שבתפארת") הוא יום הולדתו, ש"מזלו גובר", ופועל ומשפיע על כל ההולכים בדרכיו - "לכתחילה אריבער", שעבודת האדם למטה (בכלים) היא "לכתחילה אריבער" למעלה מכלי, מהגבלה".

וראיתי להאיר מהמבואר בשיחה הידועה דכ"ח ניסן בסופה שם דורש כ"ק אד"ש להביא את הגאולה באופן של "אורות דתוהו בכלים דתיקון", וי"ל שכאן בשיחה ישנו ביאור מושלם לכך לעניינים שהם מצד עצמם אורות דתוהו אך חודרים ומשנים, ועד שמתיישבים ב"כלים דתיקון".

הרה"ת משה שמעון שי' חביב
מאנ"ש רחובות, ארה"ק

אורות נעלים שנשתלשל מהם ענין בלתי רצוי

בשיחת ש"פ תזריע"מ תנש"א (סעי' ד"ו) מבאר כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א בענין הצרעת - ע"פ המבואר בלקו"ת (פ' תזריע כב ב) - שמגיעה דוקא למי שהשלים עבודתו ונק' "אדם" (בשם המעלה), ורק באופן חיצוני - בעור כשרו ובוזה גופא רק נוגע בו (נגע). ומביא עוד ענין מלקו"ת (ריש פ' מצורע) דצרעת הם אורות עליונים מאוד, אלא שנשתלשל מהם ענין בלתי רצוי, ומחדש הרבי שזה שהנגעים הם רק בחיצוניות וכו' הוא מזה גופא שהם כ"כ נעלים ו"לכן גם כשנשתלשל מהם ענין בלתי רצוי ע"י יניקת החיצונים, ה"ז רק ענין חיצוני (נגיעה בלבד) בבחי' התחוננה (בסוף לבושיו) בלבד".

ושואלים העולם על זה, דלכאורה כלל הוא אשר 'כל הגבוה ביותר יורד למטה ביותר' ולפי זה הסברא היא להיפך, שאדרבה, כיון שהצרעת בשורשה היא אורות כ"כ נעלים, הרי כשיורד למטה יורד למטה ביותר?

ונראה לתרץ בפשטות ובהקדים: יסוד שאלה (טעותית) זו נובע לכאורה ממה שכתוב בס"ו "ובלשון הקבלה והחסידות - אורות דתהו שלמעלה מהתלבשות בכלים דתיקון שמהם נשתלשלו (לאחרי השבירה וכו') כל הענינים הבלתי רצויים", ועיקר הדברים במ"ש בסוגריים "לאחרי השבירה" - דעל האורות שנפלו בשבחה כ"כ נא' כלל זה ד'כל הגבוה ביותר וכו'" (כגון על הנה"ב, ובהמבואר בנוגע לעשיו).

ובאמת אינו מוכרח כך כלל, וצ"ל דהצרעת אינה כלל מהניצוצין שנפלו בשבחה כ"כ [ובפרט שלא מצינו ענין ב'בירור' הצרעת והעלאת הצרעת לקדושה אלא רק שצריך לעשות כלים רחבים, משא"כ שאר דברים שנפלו מעולם התהו] דזה פשוט שגם לאחרי השבירה של הכלים נשאר בתהו רק האורות (ובעבודת ה' - רק רצוא בלא כלים דשוב) ומאור נעלה זה יכולה להשתלשל יניקה לחיצונים.

אמנם לא באופן של נפילה, אלא באופן של השתלשלות רגילה. וכמבואר בלקו"ש חל"ז (ע' 33 ואילך) שהיניקה היא תוצאה מצמצומים רבים מאור נעלה זה, וע"ד גבורה שהו"ע של צמצום, אך זהו בגלל שבשרשו הוא 'התגברות החיות' - השפעה מרובה - אך לא מצד ענין של נפילה וירידה, [וכמובן וגם פשוט שבהשתלשלות לא שייך הכלל הנ"ל - ודוגמא לזה היא דהתורה היא חד עם קוב"ה ומ"מ אין שייך ח"ו הכלל דנפלה למטה ביותר].

וזהו גם המבואר בלקו"ת בארוכה (פ' מצורע) שישנו רצוא - אור נעלה ביותר ורק שנסתלק המוחין דאבא - כלים (ולא אורות דתהו שנפלו מהכלים בשבירתם) היינו דהעדר הכלים אינו כשבירתם.

וע"פ כ"ז מובן, דהענין של השתלשלות ככל שהוא יותר גבוה משתלשל פחות נמוך, דהשתלשלות היא ע"ד עילה ועלול (משא"כ נפילה היא ע"ד דילוג ועד ליש מאין) שכ"א תלוי בקודמו עד שנמצא שכולם תלויים בראשון וא"כ ככל שהראשון יותר גבוה כך סוף הירידה גבוה יותר.

וכ"ז פשוט ולא באתי להעיר.

הת' יוסף יצחק שי' קלאפמאן

ישיבת אהלי תורה, שכונת המלך - קראון הייטס

(4) ראה לקו"ת אמור לר, ג. שלח לו, א. בלק עג, ד. מטות פא, ב. ראה יט, ג. ובכ"מ.

תגובות

תגובות שנתקבלו במערכת לגליונות קודמים

השייכות דשלימות הלבנה לר"ח וט"ו בעומר

בשיחה הידועה דכ"ח ניסן תנש"א מביא כ"ק אד"ש את מעלת הימים הסמוכים ליום זכאי - יום אמירת השיחה בנוגע לגאולה, וזלה"ק: "ומעלה מיוחדת בהספירה הפרטית דימים אלה:

בנוגע לספירת הימים - באים . . להספירה דיום י"ג לעומר (כ"ח ניסן), הגימטריא ד"אחד" ("ביום ההוא יהי' ה' אחד ושמו אחד"), וממנו באים להספירה דיום י"ד לעומר (ערב ר"ח), שרומז לג' הידות ("חזקה" בענין ה"יד", "בחזק יד" - י"ד חזקה", "יד רמה", "יד הגדולה" (שנאמרו בנוגע להגאולה ממצרים), וממנו באים להספירה דיום ט"ו לעומר, שרומז ושייך לשלימות הלבנה ("קיימא סיהרא באשלמותא"), ודוגמתו בישראל שעתידיים להתחדש כמותה (כנ"ל ס"ד). עכלה"ק.

וניתן לשים לב שמבאר בנוגע לר"ח אייר שסופרים בו ט"ו לעומר, ש"רומז לשלימות הלבנה". ולפי המבואר בדב"מ תולדות תשנ"ב ה', ניתן להוסיף ולהמתיק, שאכן הט"ו לעומר חל בר"ח, שבזה עוד יותר מודגש שלימות הלבנה, כיון שבמולד הלבנה ישנה המעלה דחידוש הלבנה מצד-עצמה ולא רק צד הרואה (שהרי ביום הט"ו נעשה שלימות באור הלבנה כידוע) כמבואר שם בארוכה.

הת' יעקב שי' מזרחי
ישי"ק חח"ל צפת, ארה"ק

"ועוד ועיקר": המעלה העיקרית בירידת הגלות

(גליון כ"ד - פרשת שמיני, "בשער המלך")

בקשר למובא בגליונכם לפר' שמיני ב"בשער המלך", ראיתי להדגיש את המעלה שנפעלת בעיקר בעשייה בגלות כדלקמן.

בדבר מלכות ש"פ שמיני תנש"א סי"א מופיעים שני קטעים בקשר למעלת הגלות שעל ידה דוקא מגיעים לגאולה: (א) "אע"פ שנמצאים בהעלם והסתר דגלות - הרי אדרבה: דוקא עי"ז . . נעשה "ונפקדת", שהקב"ה "מתמסר לגמרי" ל"זכירת" בני"י . . וגואל אותם בגאולה האמיתית והשלימה . . "שהם עתידין להתחדש כמותה". (וב): "ועוד ועיקר: ע"י "מעשינו ועבודתינו כל זמן משך הגלות" מביאים את הגאולה . . דוקא בכך טמון הכח להביא את הגאולה . . כנ"ל בארוכה".

ויש להדגיש ולחדד במה מתבטאת תוספת הביאור בקטע השני, שבגללה מתחיל ב"ועוד ועיקר" - מדוע המתבאר בקטע זה הוא עיקרי יותר משלפניו.

כבר במבט ראשון ברור ההבדל בין הקטע הראשון לשני, שבראשון מדבר אודות "בגלות בכלל" - שעצם ההימצאות בגלות מעורר את הקב"ה להביא את הגאולה; ובשני מדבר אודות העבודה בגלות - שמעשינו ועבודתינו בה פועלים את הגאולה.

וי"ל הטעם שהענין השני עיקרי יותר, בהתאם למתבאר בשיחה כולה - שדוקא ע"י הירידה במדידה והגבלה מגיעים לבלי גבול.

בזה עצמו, שהירידה מביאה לעליה גדולה יותר, שני אופנים: (א) כאשר יורדים למקום נמוך, הירידה פועלת מעוררת להתחזק בתוקף יותר על מנת להתגבר עליה, וכך מגיעים לעליה גדולה יותר; (ב) כאשר יורדים למקום נמוך, הופכים אותו עצמו לעליה ומגלים בזה את הגילוי הכי בלי גבול, שאינו מוגדר בגדר מעלה ומטה⁵.

בקטע הראשון הנ"ל, שבו מבאר שעצם הירידה בגלות מעוררת את זכירת הקב"ה והוא מביא את הגאולה, הרי זה בהתאם לענין הא' - שהירידה מעוררת את לתוספת התחזקות על מנת להתגבר עליה; ובקטע השני, שבו מבאר שמעשינו ועבודתנו "עם כל המדידות וההגבלות הקשורות בזה (שבאות מבחי' גבורה)" ככוחם להביא את הגאולה, הרי זה בהתאם לענין הב' - שע"י העבודה בירידה הופכים אותה גופא לעליה.

ומובן, שלהפוך את הירידה והחושך עצמו, הרי זה ענין עיקרי ונעלה יותר מאשר להתגבר ולנצח את הירידה והחושך. ובלשונו הק' של אד"ש: "עיקר העילוי

(5) ראה ד"ה ציון במשפט תשמ"א (סה"מ מלוקט ח"ב ע' שכ), ובמקומות שנשמנו בהערה 37 שם.

(6) לקו"ש ח"ט ע' 21 הערה 52.

מראי מקומות

מקורות נבחרים להרחבת העיון
בנקודות שנתבאר בשיחה

- **בס"ב:** העבודה דכנס"י בזה"ג נמשלה לזריעה. בביאור משל הזריעה והצמיחה בנש"י ראה לקו"ש חל"ו ע' 82 ואילך וראה בלקו"ש שבהע' 25 ע' 75. (ולהעיר ממה שנתבאר שם בס"ג ובהע' 27 בקשר עם ס"ט).
- **בס"ג:** מקשה כיצד תזו"מ מחוברות. ועייין בלקו"ש חכ"ז ס"ג וס"ז שמבאר מדוע פרשיות אלו נפרדות כיון שהם ב' קצות שונים אלא שמצד למעלה הם ענין אחד, וכיון שבנגעי בתים ניכר בגלוי העליה שע"ז (בית ענינו דרגת היחידה) לכן זה בא דוקא בהמשך לתורת המצורע ביום טהרתו (וזהו מה שמבאר בסוס"ז בנוגע ליחידה). וראה לקו"ש חכ"ב (שיחה לתזריע מצורע) שמקשה כנ"ל ומבאר באריכות את הקשר של חיבור ב' הפרשות לתקופתנו בעקבתא דמשיחא.
- **בס"ה:** ענינם האמיתי של הנגעים. אפ"ל עד"ז בסה"מ ח"ה ע' קפט (בד"ה על כן קראו תשי"ג) שמבאר ענינו הפנימי של הפור - גילוי בחירת עצם הנשמה בעצמות ובחירת העצמות
- **בס"ז:** ענינה האמיתי של הגלות. ראה לקו"ש ח"ב ע' 357 (ס"ד) שמבאר פנימיות ענין הגלות שלפי"ז מובן מדוע כשנכנסו הגויים להיכל ראו את הכרובים ופניהן איש אל אחיו. ובלקו"ש חט"ו ע' 359 ואילך (ס"ז) (וש"נ בהע' 29) שמבאר שמיד לאחר החורבן נולד מושיען של ישראל, ומבאר פ"י הפס' 'עודך מסתולל בעמי' שאף שזה נראה דרך לא ישרה, היא באמת מסילה. ובלקו"ש ח"ט ע' 133 ואילך שמבאר ב' אופנים בהסתכלות על הגלות.
- **בס"ט:** איזוהי דרך ישרה שיבור לו האדם. בהע' 71 מציין לסה"ש תש"נ שם מבאר בעומק יותר מדוע 'האדם' הולך על כ"א מישראל, וש"נ, וראה בספר הערכים חב"ד ח"א ע' קכד שבמהות האדם ב' ענינים מהותו העצמית - שלימו דכולא, ומהותו הגלויה שכל, וראה שיחת הושע"ר תשנ"ב שכל יהודי יכול להיות

דקיסר ופלגי קיסר שישנם במלך המשיח.

- בס"י: יש לקשר זה גם עם התוכן דחודש אייר. בד"ה להב"ע פסח שני (סה"מ מלוקט ח"ג ע' קמג ואילך) מבאר החילוק שבין חודש ניסן לאייר, ומבאר גם הר"ת דחודש אייר, ומוסיף (בסוס"ד ואילך) שיש לאחד בין ב' עבודות אלו, שגם בחודש ניסן צ"ל באופן של חודש אייר וגם בחודש ניסן צ"ל באופן דחודש ניסן, וזה מוסיף ביאור בהמבואר כאן שצריך להיות איחוד בין ב' חודשים - עבודות אלו.

אדמו"ר. וראה בסה"ש תשמ"ח ח"ב ע' 419 שמבאר מדוע כל שהיא תפארת לעושיה - לימוד חסידות - היא הדרך הישרה.

- שם: במשיח יש ב' ענינים מלך ורב. ראה גם ד"ה ונחה תשכ"ה (סה"מ מלוקט ח"ב ע' מה) אך שם מבאר באופן אחר - שהגלויים שמצד ענין ה'מלך' יהי' רק באופן מקיף, ואילו כאן מוסיף שבכח התורה הם נמשכים ומתגלים גם בכלים ובאופן פנימי. וראה לקו"ש חל"ה שיחה לפרשת יגש ששני ענינים אלו הם ב' הענינים

להעיר • המשך מעמ' 22

שנעשה ע"י הגלות הוא "יתרון האור" הבא "מן החשך" עצמו, ולא רק היתרון הבא בסיבת החשך".

הת' מ"מ הכהן שי' רייכמן
תות"ל המרכזית 770, בית משיח

צריך עיון • המשך מעמ' 24

ענינו של מלך המשיח עצמו, אלא ע"י "מלכות שבתפארת"...

ויש לעיין ולהתבונן, מה בא לשלול באומרו "לא ע"י מלכות בטהרתה" כו', איזו פעולה מבטאת את 'ענינו של משיח' עצמו? ומדוע זה שכעת דרושה ה"השתדלות האחרונה", גורם לכך שהפעולה צריכה להיות ע"י "מלכות שבתפארת" דוקא?

ענין שנתחדש כעת דוקא?

בסעיף י"ב: מדבר אודות ה'מעשה בפועל' שנדרש בכדי להביא את התגלות וביאת המשיח, ומקדים: "שכיון שמשח צדקנו עומד לבוא תיכף ומיד, אבל עדיין לא בא בפועל, שלכן דרושה ההשתדלות האחרונה ("סוף לכושי") של כאו"א מישראל להביא את המשיח, צריכה להיות הפעולה (לא ע"י מלכות בטהרתה,

לסיכום

סיכום מהלך השיחה בקצרה

סעיפים אג

פתיחה: תזריע ומצורע - גלות או גאולה?

בימים אלו "כלו כל הקיצין" כפשוטו ממש, ולכן ישנה הדגשה מיוחדת על ענין הגאולה ועל ההכרח בעבודה להביאה. עלינו למצוא את ההדגשה הזו בעניני היום: (א) פרשת השבוע (כפי שיבואר בסעיפים ב"ח); (ב) פרק ב' באבות [ס"ט]; (ג) הזמן בחודש [ס"י]; (ד) היום בספירת העומר [ס"א].

הקשר של פרשיות תזריע ומצורע לגאולה, בפשטות: "אשה כי תזריע וילדה זכר" - העבודה והזריעה בגלות המביאה ללידה בגאולה; "תורת המצורע ביום טהרתו" - הרפואה של משיח שנקרא מצורע ("חיוורא דבי רבי") בגאולה [ס"ב].

אולם הרבי לא מסתפק בכך ומעמיק בכמה שאלות, שנקודתן: איך ייתכן שבפרשיות אלו מעורבים יחד הן רמזים על הגלות והן על הגאולה - שלכאורה אינם מתאימים זה לזה [ס"ג]?

סעיפים דו

נושא ראשון: גילוי ענינים האמיתי של הנגעים

לשם כך עלינו להבין את ענינם הפנימי של הנגעים: מהפסוקים התארים את הנגע מובן שהנגע הוא פגם חיצוני בלבד. ויותר מכך - הנגעים הם 'אורות עליונים' [ס"ד]. והא בהא תליא: כיון שהנגעים בשרשם הם אורות עליונים, לכן גם ענינים הבלתי רצויים שנשתלשלו מהם הם בחיצוניות בלבד; וממילא, התיקון לזה הוא בהתגלות ענינם האמיתי [ס"ה].

ההסבר לכך הוא: דוקא מפני שמדובר באורות עליונים, לכן, הם אינם מתלבשים בכלים, ועלולים להסתעף מהם ענינים של ישות - כמו רצוא בלי שוב. התיקון הוא חיבור רצוא ושוב, אורות וכלים, ע"י הביטול - בכח התורה שלמעלה משניהם [ס"ו].

סעיפים דח

נושא שני: גילוי ענינה האמיתי של הגלות

באותו אופן, מבאר את ענין הגלות והגאולה: בגלות ישנם אורות עליונים שלמעלה מהתלבשות בכלים, ומזה מסתעף חושך הגלות. והתיקון הוא ע"י התגלות ענינה האמיתי של הגלות וחיבור האורות והכלים (ס"ו).

עפ"ז מובן גם כיצד פרשיות תזריע ומצורע משלכות את עניני הגלות והגאולה [כפי ששאל לעיל ס"ג] - כיון שענינה של הגאולה הוא לא דבר חדש אלא גילוי מהותה הפנימית של הגלות. ולכן גם שמו של משיח הוא 'מצורע' - בזה מודגש שמשיח נמצא כבר במשך הגלות, ובגאולה יתגלה מהעלם לגילוי (ס"ח).

סעיפים ט"א

הקשר לשאר עניני הזמן, והדרך הישרה

מקשר את כל הנ"ל לשאר עניני השבת: הפרק בפרקי אבות עוסק במעלת ה"תפארת", התורה המחברת אורות וכלים, שהיא ה"דרך ישרה" להבאת הגאולה לאחר סיום כל מעשינו ועבודתנו (ס"ט); חיבור החודשים ניסן ואייר מורה על חיבור אורות וכלים (ס"י); וספירת 'מלכות שבתפארת' מבטאת את גילוי ענינו האמיתי של העולם - גאולה, מלכות - ע"י התורה, תפארת (ס"יא).

בנקודה

את הנגעים - שנראים כענין שלילי - ניתן לראות במבט פנימי ולגלות שהם בעצם אורות עליונים, שרק התקשו להתלבש בכלים; ואם נגלה את מהותם האמיתית יהפכו להיות הטוב הגדול ביותר.

גם את הגלות - שנראית כענין שלילי - ניתן לראות במבט פנימי יותר ולגלות שהיא בעצם אורות עליונים, שרק התקשו להתלבש בכלים; ועל ידי לימוד התורה בעניני גאולה ומשיח מגלים את מהותה האמיתית, וממילא היא הופכת בקלות ובמהירות לגאולה.

סעיפים יב"ד

למעשה: לימוד עניני גאולה ומשיח

למעשה: הדרך הישרה להבאת המשיח היא על ידי 'מלכות שבתפארת' - לימוד עניני גאולה ומשיח שבתורה, שנתבארו בריבוי מקומות (ס"ב). ולכן יש לפרסם שכל יהודי, גם נשים וטף, יוסיף בלימוד עניני משיח, ובמיוחד בעשרה; וכן בנתינת צדקה לזירוז הגאולה (ס"ג).

והחלטה תביא את השכר - התגלות משיח בפועל ממש (ס"ד).

צריך עיון

נקודות לעיון והתבוננות בשיחה השבועית

דמלך המשיח גואל את ישראל בגאולה האמיתית והשלימה שאין אחרי גלות, כפס"ד הרמב"ם "יעמוד מלך מבית דוד וכו".

ויש לדייק, מה מוסיף במילים האחרונות של הסעיף "דמלך המשיח . . מבית דוד וכו", הלא לכאורה כל זה שמשיח גואל את עם ישראל בגאולה שאין אחריה גלות, הוא פשוט. וכמו"כ יש להבין מהו הקשר והשייכות של ענין זה, למה שנתבאר לפני"ז.

בסעיף ט: מאריך לבאר שהיות שבזמנו זה נסתיימו "מעשינו ועבודתנו", נשאלת השאלה מהי הדרך הישרה' כעת להבאת הגאולה, והמענה לזה הוא - לימוד התורה כו' עיי"ש.

ויש לעיין, מדוע רק כעת לאחרי שנסתיימו "מעשינו ועבודתנו", נדרשת הוספה בלימוד התורה בכדי להביא את הגאולה. הלא לפי מה שנתבאר לעיל בשיחה, שהתורה היא מגלה את ענינה האמיתי של הגלות - גאולה, הנה בכל הדורות ובכל הזמנים הדרך להבאת הגאולה הינה לימוד התורה. ומדוע כאן משמע שזהו

בסעיף א': פותח את השיחה, בכך ששיחה זו נאמרת "בהמשך להמדובר ומודגש ביותר בזמן האחרון ממש ע"ד הצורך בפעולתו של כאו"א מישראל לעשות כל התלוי בו להביא את משיח צדקנו". ומוסיף, שצורך זה בא - "כיון שבימינו אלה ממש (עם סיומו של חודש ניסן דהי' תהא שנת אראנו נפלאות) "כלו כל הקיצין" ("קץ הימים" ו"קץ הימין") כפשוטו ממש".

ויש לעיין ולהתבונן, ראשית כל מהי משמעות הביטוי "כלו כל הקיצין כפשוטו ממש", ומה אכן התחדש דוקא "עם סיומו של חודש ניסן"? וכן בתוכן הענין: זה שכעת משיח צריך לבוא מיד ממש, לכאורה מדגיש שסיימו את עבודתנו בכדי להביא את הגאולה, ומדוע אומר שדוקא כעת נדרשת במיוחד הפעולה של כאו"א מישראל?

בסעיף ח': לאחרי שמבאר את תוכן וסדר הפרשות תזריע ומצורע, מוסיף ואומר: "ומודגש עוד יותר בשמו של משיח (הגואל) שנקרא בשם מצורע - "מצורע של בית רבי" . . שמשמח נמצא בעולם בזמן ומקום הגלות, ובמצב של גלות . .

המשך בעמ' 24

לזכות

כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

מהרה יגלה אכ"ר

לזכות

הרה"ח הרב ירחמיאל שי' וזוגתו מ' חנה תחיל' וב"ב:
חי' מושקא, דבורה לאה, שיינא, מנחם מענדל,
חוה רבקה, דוד, שיינדל גיטל, מנוחה סימא,
צבי הירש, יקותיאל דובער שיחיו

בעלינאָו

שלוחי כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א
להצלחה רבה ומופלגה בעבודת השליחות
לנח"ר כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א
ס. פאולו - ברזיל

נתרם ע"י הרה"ת ר' שמואל וזוגתו מרת שטערנא שרה שיחיו

שפריצער

לזכות

תלמידי התמימים, התלמידים השלוחים,
וצוות ישיבת תות"ל קווינס

שיצליחו במילוי שליחותם העיקרית והיחידה -
קבלת פני משיח צדקנו בפועל ממש, ויפעלו התגלות
כ"ק אדמו"ר שליט"א מה"מ תיכף ומיד ממ"ש.

